

Nekem elég bizonyíték Jézus Krisztus feltámadására, hogy megmondotta. Akkor nem hinnék feltámadásában, ha nem mondta volna meg, ha váratlanul, meglepetésként jött volna. Akkor bizony megkérdőjelezhetnénk Jézus Istenfia voltát. De erre is igaz, amit János evangéliuma 14. részében mond: "Az én Atyámmak házában sok lakóhely van, ha pedig nem volna, megmondtam volna néktek." /2/

Húsvét nagy figyelmeztetés: Higyj az Úr Jézus szavának! Aki ugyanis saját feltámadása felől nem tévedett, a te feltámadásod dolgában sem téved. Úgy lesz az is, ahogyan megmondta: "Ne csodálkozzatok ezen: mert eljő az óra, amelyben mindazok, akik a koporsókban vannak, meghallják az ő szavát, és kijőnek; akik a jót cselekedték, az élet feltámadására; akik pedig a gonoszt művelték, a hárhozat feltámadására." /Jn 5,28-29/ Így lesz, Mi erre a bizonyíték? Az, hogy Ő mondta.

Jertek, lássátok a helyet...!

A húsvéti történetek mind arról tesznek bizonyosságot, hogy Isten kész a mi emberi gyöngeségünk szerint bánni velünk. Az asszonyoknak az angyal megmutatja az üres sírt: "Jertek, lássátok a helyet, ahol feküdt az Úr." A hitetlenkedő Tamásnak Jézus Krisztus megmutatja átszegzett kezét: "Hozd ide a te ujjadat, és nézd meg az én kezeimet..." /Jn 20,27/ A Tiberiás tengerénél a halászi ment hét tanítványhoz így szól: "Jertek, ebédeljetek." /Jn 21,12/ Mind három alkalommal ez a biztatás hangzik: Jőjjetek, jőjjetek! Ugyanis^a kételkedés, a bizalmatlanság eltávolít bennünket Istentől, /még az emberektől is/ Isten pedig azt akarja, hogy ^{me}vegyünk tőle távol, hanem közel, egészen közel.